

βάστησαν μὲ τὸν κὺρο Στέφανο Ἰωάννου Μουστάκη κ(αὶ) κάνουν τὴν παρὸν ἀλλαξία.

Κ(αὶ) δώνει ὁ π(α)πα-κὺρ Ἀντώνης τὸ ἄνωδεν περβόλι, ἥγουν τὰ τρία τετάρτια ποὺ

ἔχει, ώς ἄνωδεν λέμεν, γῆς-δέδρα, νὰ τὸ ἔχη ἀπὸ τὴν σήμερο νὰ τὸ κάμη ώς δέλει κ(αὶ)

10 *βούλεται*. Δώνει κ(αὶ) ὁ Στέφανος τοῦ π(α)πα-κύρο Ἀντώνη ζῶα καματερὰ εἴκοσι – ἥτοι ρ. 20,

τὰ ὅποια ζῶα νὰ εἶναι στὴν ἐξουσία τοῦ ἀφέντη π(α)πᾶ νὰ τὰ πράξη ώς δέλει κ(αὶ) *βούλεται* ποιήσει, μὴν ἡμπορώντας ὁ εἰς πὲρ τοῦ ἄλλου ντως νὰ γυρεύσῃ κανένα δικαί-

ωμα ἄλλὰ νὰ ἔχη ὁ Στέφανος τὸ χωράφι εἰς στὸ εἰρηνικὸ ξάπτι κ(αὶ) ποσέσιον·

όμοίως κ(αὶ) ὁ ἀφέντης π(α)πᾶς τὰ ζῶα μὴν ἡμπορώντας νὰ ἐνοχλήσῃ εἰς πὲρ τοῦ ἄλλου

15 τως ἄλλὰ νὰ στέκη ἡ ἀλλαξία ντως αἰωνίως ἀμετάθετη ὑποσχόμενοι νὰ διαφεδεύων(ται) εἰς πὲρ τοῦ ἄλλου. Εἰς ὅλα τὰ ἄνω γεγραμμένα ἔμειναν στερκτοὶ κ(αὶ)

ἀναπαμένοι στερεώνοντας τὴν παρόν. Βάζουν κ(αὶ) ἀνηλογία εἰς στὸ μέσο ντ-

ως γρόσια δέκα. Ό ἀνηλογήσας ἡ σκαδαλίσας νὰ τὰ ζημιοῦται κ(αὶ) ἡ παρὸν ν—

ὰ μένη βεβαία κ(αὶ) ἀνέκοπτος στερεώνοντάς στην κ(αὶ) μὲ τὴν ὑπογραφή ντως κ(αὶ)

20 μὲ ἀξιοπίστους μάρτυρες εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἔξης:—

Ηαντωνις αρονις Σεργο κ(αὶ) βεβεονο τὴν παρον:—

Σ φανος μουστακι Σεργο κε βε(βε)ονο

— *Ηα Σαματις αρονις μαρτιρο ως ανοδεν* —

Σεφανος ιερευς ἀρόνις ἐγραφα κ(αὶ) μαρτιρό· ως ανοδεν:—

192 (φ. 92r [95])

Εἰκονικὴ πώληση χωραφιοῦ σὲ ἐξόφληση χρέους

1761, Ὁκτωβρίου 21

Ἐνώπιον τῶν μαρτύρων παπα-Σταμάτη Ἀρώνη καὶ Ἀντώνη Πέρου ὁ Ἰωάννης Γεώργη Κατερίνη πουλεῖ στὰ ὄρφανὰ τῆς μακαρίτισσας Κατερίνας τοῦ ποτὲ

Άποστολῆ Βασιλάκη (Σοφία καὶ Εύδοκία) μία πάρτη χωράφι στὸν "Άγιο Θεόδωρο στ' Άπλικι (λεγόμενο στοῦ Ραιση) γιὰ 10 γρόσια, ποὺ χρωστοῦσε μὲ ὄμολογία στὴν μητέρα των. Ως ἀνήλικα τὰ ἀντιπροσωπεύει ἡ γιαγιά των Κυριακή. Ἡ «ἀνηλογία» ὄριζεται στὰ 5 γρόσια.

- 1 = Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν – 1761 – Ὁκτωβρίω – 21–
= Τὴν σήμερο φαίνεται ἐμπροσθέν μας ὁ Ἰωάννης Γεώργη Κατερίνη κ(αὶ)
λέγει πὼς ἔχει κ(αὶ) τοῦ
εύρισκεται ἀπὸ γονικό ντου μίαν πάρτη χωράφι στὸ ποδέσιον Ἀπλικίου
κάτω στὸν Ἅγιον
Θεόδωρο λεγόμενο στοῦ Ραΐση κ(αὶ) δέλει δεληματικὸς ὁ ἄνωθεν Ἰωάν-
νης κ(αὶ) πουλεῖ το κ(αὶ) ξεπουλεῖ το
5 τῶν ὄρφανῶν τῆς μακαρίτισσας Κατερίνας ποτὲ Ἀποστολῆς Βασιλάκη, Σο-
φίας κ(αὶ) Εὐδοκίας, διὰ
γρόσια δέκα, ἥτοι ρ. 10, τὰ ὅποια τὰ ἔχρωσταν τῆς μακαρίτισσας τῆς μη-
τέρας των μὲ ὁμολογία·
κ(αὶ) ἀπὸ τὴν σήμερο ἐκδύνεται κ(αὶ) ἀποκδύνεται ἀπ' αὐτὸ κ(αὶ) ἀπὸ
κάδε ντου δικαιώμα κ(αὶ) ἐν-
δύνει το εἰς στὰ ἄνωθεν ὄρφανὰ κ(αὶ) σκίζεται ἡ ὁμολογία ντου κ(αὶ) νὰ
τὸ πράξουν ως δέλουν κ(αὶ) βούλ-
ουνται, πουρκίσουν-χαρίσουν κ(αὶ) ως βούλουνται ποιήσουν, ώσταν καλή
ντως ἀγορά, φαίνοντας πρό-
10 σωπον ἡ λαλά ντως ἡ Κυριακὴ ὑποσχόμενος νὰ διαφεδεύῃ εἰς κάδε ἐνά-
ντιον ποὺ ἥ-
δελεν τύχει εἰς αὐτὸ μὴν ἡμπορώντας τινὰς ἥ ἐδικὸς ἥ ξένος νὰ τὰ διασεί-
ση ἄλλὰ νὰ τὸ ἔ-
<ε>χουν εἰς στὸ εἰρηνικὸ ζάπτι κ(αὶ) ποσέσιο. Εἰς ὅλα τὰ ἄνω γεγραμμέ-
να μένουν τὰ μέρη στ-
ερκτὰ κ(αὶ) ἀναπαμένα στερεώνοντας τὴν παροῦσα. Βάζουν κ(αὶ) ἀνηλο-
γία εἰς στὸ μέσο ντως γρό-
σια πέντε. Ο ἀνηλογήσας ἥ σκαδαλίσας νὰ τὰ ζημιοῦται κ(αὶ) ἡ παρὸν νὰ
μένη σταδερά, βεβαία (κ(αὶ))
15 ἀνέκοπτος. Κ(αὶ) εἰς βεβαίωσιν προσκαλοῦν κ(αὶ) ἀξιοπίστους μάρτυρες
εἰς ἀσφάλειαν κ(αὶ) τὰ ἔξῆς
– Ήά Σαμάτις αρονις μαρ(τιρας) αντόνις πέρου μαρτιρας ως ανοδεν – υπο
χιρος εμε Ήα Σαματι

